

jeg vilde tage ned og besøge Klara Hertz i Breslau; du veed, jeg har en Ungdomsveninde der. Det fandt de nu ganske naturligt; men alligevel turde jeg ikke skrive til dig derom ... Jeg havde ligesom ikke Mod til det; der kunde jo endnu komme de hundrede Ting i Vejen, og — tænk dig min Skræk! — lige i sidste Øjeblik finder Ivan paa, at han vil gøre mig Følgeskab. Det fik jeg dog forpurret. Og nu har du mig her!”

Per havde under hendes Fortælling et Par Gange slaaet Øjnene ned. Han kendte hendes store Sandhedskærlighed og forstod (hvad ogsaa noget vist tungt i hendes Tone ufrivilligt røbede), at det havde kostet hende stor Overvindelse at indvikle sig i saa megen Usandhed overfor Forældre og Søskende. Og alt dette havde hun ofret, al denne Angst havde hun udstaaet, saa mange Farer og Fordomme havde hun trodset, — alene fordi hun havde forstaaet, at han trængte til hende!

Han turde næppe mere se paa hende af Undseelse over de Tanker, han for lidt siden havde siddet her og tænkt om hende. „Og nu?“ spurgte han usikkert. „Nu bliver du her?“

„I to Dage, ja. Længere tør jeg ikke lade dem derhjemme være uden Brev. Saa rejser jeg til Breslau. — Der er vel nok en Gæstgivergaard her i Byen, hvor jeg kan bo?“

„Nej, der skal du ikke være; der er uhyggeligt. Du skal blive her, saa flytter jeg hen paa Kroen saalænge. Du saa jo min Værtinde før. Hun er en flink Kone, som vil passe godt paa dig.“

„Ja, ja, som du vil. — Men nu, min Ven,“ sagde hun og strøg ham moderligt med Haanden over Haaret, mens hun søgte at se ham ind i Øjet. „Nu er det din Tur til at skrifte. Hvordan har du det? ... Ikke godt? ... Jeg synes, du ser lidt anstrengt ud.“

Per blev urolig og saa ud til Siden for at undgaa hendes Blik.

„Aa, jeg har saamænd ellers haft det ganske godt. Naturligvis — særlig morsomt har her jo ikke været. Men Egnen er paa en vis Maade pragtfuld ... og Arbejdet har virkelig været interessant og lærerigt.“

Jakobe havde langsomt taget Haanden til sig, og der blev nogle Øjeblikkes Tavshed. Saa vendte hun sig igen imod ham og lagde Armen om hans Nakke.